

1. Опротивела душе моей жизнь моя; предамся печали моей; буду говорить в горести души моей.

УПО: Життя моє стало бридке для моєї душі... Нехай нарікання своє я на себе пущу, нехай говорю я в гіркоті своєї душі!

KJV: My soul is weary of my life; I will leave my complaint upon myself; I will speak in the bitterness of my soul.

2. Скажу Богу: не обвиняй меня; объяви мне, за что Ты со мною борешься?

УПО: Скажу Богові я: Не осуджуй мене! Повідом же мене, чого став Ти зо мною на прю?

KJV: I will say unto God, Do not condemn me; shew me wherefore thou contendest with me.

3. Хорошо ли для Тебя, что Ты угнетаешь, что презираешь дело рук Твоих, а на совет нечестивых посылаешь свет?

УПО: Чи це добре Тобі, що Ти гнобиш мене, що погорджуеш творивом рук Своїх, а раду безбожних освітлюєш?

KJV: Is it good unto thee that thou shouldest oppress, that thou shouldest despise the work of thine hands, and shine upon the counsel of the wicked?

4. Разве у Тебя плотские очи, и Ты смотришь, как смотрит человек?

УПО: Хіба маєш Ти очі тілесні? Чи Ти бачиш так само, як бачить людина людину?

KJV: Hast thou eyes of flesh? or seest thou as man seeth?

5. Разве дни Твои, как дни человека, или лета Твои, как дни мужа,

УПО: Хіба Твої дні як дні людські, чи літа Твої як дні мужа,

KJV: Are thy days as the days of man? are thy years as man's days,

6. что Ты ищешь порока во мне и допытываешься греха во мне,

УПО: що шукаєш провини моєї й вивідуєш гріх мій,

KJV: That thou enquirest after mine iniquity, and searchest after my sin?

7. хотя знаешь, что я не беззаконник, и что некому избавить меня от руки Твоей?

УПО: хоч відаєш Ти, що я не беззаконник, та нема, хто б мене врятував від Твоєї руки?

KJV: Thou knowest that I am not wicked; and there is none that can deliver out of thine hand.

8. Твои руки трудились надо мною и образовали всего меня кругом, --и Ты губишь меня?

УПО: Твої руки створили мене і вчинили мене, потім Ти обернувся і губиш мене...

KJV: Thine hands have made me and fashioned me together round about; yet thou dost destroy me.

9. Вспомни, что Ты, как глину, обделал меня, и в прах обращаешь меня?

УПО: Пам'ятай, що мов глину мене обробив Ти, і в порошок мене обертаєш.

KJV: Remember, I beseech thee, that thou hast made me as the clay; and wilt thou bring me into dust again?

10. Не Ты ли вылил меня, как молоко, и, как творог, сгустил меня,

УПО: Чи не ллеш мене, мов молоко, і не згустив Ти мене, мов на сир?

KJV: Hast thou not poured me out as milk, and curdled me like cheese?

11. кожей и плотью одел меня, костями и жилами скрепил меня,

УПО: Ти шкірою й тілом мене зодягаєш, і сплів Ти мене із костей та із жил.

KJV: Thou hast clothed me with skin and flesh, and hast fenced me with bones and sinews.

12. жизнь и милость даровал мне, и попечение Твое хранило дух мой?

УПО: Життя й милість подав Ти мені, а опіка Твоя стерегла мого духа.

KJV: Thou hast granted me life and favour, and thy visitation hath preserved my spirit.

13. Но и то скрывал Ты в сердце Своем, --знаю, что это было у Тебя, --

УПО: А оце заховав Ти у серці Своему, я знаю, що є воно в Тебе:

KJV: And these things hast thou hid in thine heart: I know that this is with thee.

14. что если я согрешу, Ты заметишь и не оставишь греха моего без наказания.

УПО: якщо я грішу, Ти мене стережеш, та з провини моєї мене не очищуєш...

KJV: If I sin, then thou markest me, and thou wilt not acquit me from mine iniquity.

15. Если я виновен, горе мне! если и прав, то не осмелюсь поднять головы моей. Я пресыщен унижением; взгляни на бедствие мое:

УПО: Якщо я провинюся, то горе мені! А якщо я невинний, не смію підняти свою голову, ситий стидом та напоений горем своїм!...

KJV: If I be wicked, woe unto me; and if I be righteous, yet will I not lift up my head. I am full of confusion; therefore see thou mine affliction;

16. оно увеличивается. Ты гонишься за мною, как лев, и снова нападаешь на меня и чудным являешься во мне.

УПО: А коли піднесеться вона, то Ти ловиш мене, як той лев, і знову предивно зо мною поводишся:

KJV: For it increaseth. Thou huntest me as a fierce lion: and again thou shewest thyself marvellous upon me.

17. Выводишь новых свидетелей Твоих против меня; усиливаешь гнев Твой на меня; и беды, одни за другими, ополчаются против меня.

УПО: поновлюєш свідків Своїх проти мене, помножуєш гнів Свій на мене, військо за військом на мене Ти шлеш...

KJV: Thou renewest thy witnesses against me, and increasest thine indignation upon me; changes and war are against me.

18. И зачем Ты вывел меня из чрева? пусть бы я умер, когда еще ничей глаз не видел меня;

УПО: І нащо з утроби Ти вивів мене? Я був би помер, і жоднісіньке око мене не побачило б,

KJV: Wherefore then hast thou brought me forth out of the womb? Oh that I had given up the ghost, and no eye had seen me!

19. пусть бы я, как небывший, из чрева перенесен был во гроб!

УПО: як нібито не існував був би я, перейшов би з утроби до гробу...

KJV: I should have been as though I had not been; I should have been carried from the womb to the grave.

20. Не малы ли дни мои? Оставь, отступи от меня, чтобы я немного ободрился,

УПО: Отож, дні мої нечисленні, перестань же, й від мене вступиись, і нехай не турбуюся я бодай трохи,

KJV: Are not my days few? cease then, and let me alone, that I may take comfort a little,

21. прежде нежели отойду, --и уже не возвращусь, --в страну тьмы и сени смертной,

УПО: поки я не піду й не вернуся! до краю темноти та смертної тіні,

KJV: Before I go whence I shall not return, even to the land of darkness and the shadow of death;

22. в страну мрака, каков есть мрак тени смертной, где нет устройства, [где] темно, как самая тьма.

УПО: до темного краю, як морок, до тьмяного краю, в якому порядків нема, і де світло, як темрява...

KJV: A land of darkness, as darkness itself; and of the shadow of death, without any order, and where the light is as darkness.